

[Grethe Philip.]

er inde til at skride til handling, når det af regeringen nedsatte udvalg antagelig i nær fremtid afgiver sin redegørelse.

Når skiftende regeringer har tøvet så længe i denne sag, skyldes det vel, at problemet er betydelig mere kompliceret, end det ofte fremstilles. Jeg tvivler ikke om, at der sker mange fejlurderinger med hensyn til den økonomiske byrde, der pålægges sambeskattede ægtepar ad skattevejen. Tilbage står dog, at der efterhånden i stadig flere familier er ved at opstå et ønske om en særskilt beskatning af ægtefæller, der har indtægt uafhængigt af hinanden. I de hjem, hvor kvinder arbejder ude, er der et meget stærkt ønske om klart at få adskilt mands og hustrus skat, bl. a. med henblik på den økonomiske byrdefordeling ægtefællerne imellem. Jeg nævner dette familieøkonomiske motiv, fordi det sikkert ligger bag de krav om særbeskatning, der rejses med så stor styrke også fra de hjem, hvis samlede indtægter ligger inden for proportionalitetsgrænsen.

Vigtigere er det måske, at der næppe er tvivl om, at vore nugældende regler om sambeskatning virker som en hemsko på udbuddet af gift kvindelig arbejdskraft; det gælder ikke mindst på områder som sygepleje, undervisning og kvalificeret kontorarbejde, hvor der er stor mangel på arbejdskraft, og hvor der er en betydelig arbejdskraftreserve i gifte kvinder. Det kan næppe være rationelt. Jeg tror ikke, der kommer ro om hele dette spørgsmål, før vi får indført en særbeskatning eller i det mindste en eller anden form for valgfrihed mellem sær- og sambeskatning. Men jeg er ganske klar over, at det må ske i forbindelse med en revision — eventuelt et bortfald — af hustrufradraget og med hensyntagen til de medhjælpende hustruers særlige problemer.

Jeg beder den højtærede finansminister om, så hurtigt det er muligt, at tage fat på problemet.

Økonomiministeren (Kjeld Philip): Den økonomiske oversigt og den redegørelse, jeg kunne give her i tinget for nogle dage siden, har dannet baggrund for en del af den drøftelse, der har fundet sted i dag. Jeg kunne for så vidt på dette tidspunkt indskrænke mig til at takke for den gode modtagelse,

oversigten har fået. Jeg har ikke indtryk af, så vidt jeg har kunnet bemærke, at der har været rejst kritiske indvendinger af alvorligere karakter hverken mod oversigten eller mod den redegørelse, der fulgte med den. Alligevel synes jeg, det må være rimeligt, at jeg kommer ind på et par af de spørgsmål, der har været rejst af de ærede ordførere.

Lad mig begynde med at understrege en ting. Det er, at den økonomiske oversigt nu som før naturligvis er et dokument, der kommer fra regeringens side. Der har undertiden været ytret tvivl om, hvem der har ansvar for den. Det undrer mig i og for sig, at et sådant spørgsmål overhovedet kan rejses, når oversigten dog forelægges her i tinget af økonomiministeren.

Jeg kunne have lyst til over for det ærede medlem hr. Poul Møllers beregninger af, hvor stærkt valutabeholdningen er faldet, hvorved det ærede medlem jo næsten kom til, at dersom vi ikke havde optaget lån i udlandet, ville valutabeholdningen i dag være negativ, at gøre indvending. Min indvending går ikke ud på selve beregningen — jeg går ud fra, den er rigtig; så vidt jeg umiddelbart kan skønne, er den det — men den går ud på, om der dog er nogen rimelighed i at foretage en sådan beregning. Man må dog ikke glemme, at de lån, vi optager i udlandet, går til investeringer her i landet, og der er i denne periode foretaget store og omfattende investeringer, til hvilke det dog meget vel kan være rimeligt at man låner sig frem.

Det ærede medlem var desuden inde på nogle betragtninger over investeringernes produktivitet, og det var, som om det fremgik af det ærede medlems udtalelser, at han anså investeringer i forskellige offentlige goder såsom skoler og veje som værende noget, der burde vige til fordel for investeringer, der blev foretaget fra det private erhvervslivs side. Det er jo rigtigt, at de har måttet vige i denne periode, og jeg vil gerne understrege, at jeg finder det rigtigt i tider, hvor der skal holdes igen, at staten så er blandt de første til at holde igen, men jeg vil dog samtidig sætte et spørgsmålstegn ved, om det er noget, der kan være rigtigt i det lange løb. For mig er investeringer i skoler, investeringer i veje og i mange af de andre former for offentlige goder inve-